

Přemýšlela jsem, jestli psát nějakou dojmologii z naší akce Písničkáři sobě, která se uskutečnila 18. května v AC klubu v Hradci Králové, aby to nevypadalo a nevyznělo že se chlubím vlastním peřím a mastím si ego..., ale přeci jen mi to nedalo a pokusím se být aspoň trochu objektivní a z několika úhlů přiblížit a zhodnotit průběh festiválku.

Pohled pořadatelský:

Po pravdě řečeno, nevěřila jsem, že se Písničkáři sobě povedou zorganizovat. Na poli hudebním mám minimální zkušenosti, na poli pořadatelském naprosto žádné. Dvě noci před akcí jsem pořádně nespala a přemítala o tom, jestli jsme na něco nezapomněli a co je ještě potřeba udělat. Přeci jen, když se našli odvážlivci, kteří šli do toho se mnou a s Jardou Čížkem, přála jsem si, aby se to povedlo, aby se muzikantům dobře hrálo, a aby měli hrát pro koho, přestože název Písničkáři sobě jsme zvolili

šalamounsky právě proto, kdybychom si museli hrát jen sobě navzájem. Překvapilo mě, že všichni dorazili..., že se nezalekli skromného ozvučení a že mezi jednotlivými výstupy nevznikaly moc velké prostoje. Jak se lidově říká: Pěkně to odsejpalo... Některé výjimky si sice svých 25 minut natáhly na třičtvrtě hodiny, což pokládám trochu za bezohlednost vůči ostatním účinkujícím, ale časově se to víceméně zvládlo. Do budoucna zkusíme zlepšit zvukové zázemí.

Pohled účinkujícího:

V Ácéčku jsem hrála už několikrát a můžu říct, že tentokrát jsem se cítila snad nejlépe. Přisuzuji to několika věcem – už jsem se tolik nebála mikrofonů, přišli se podívat mí nejbližší a kolegové muzikanti byli moc fajn a nepanovala mezi nimi rivalita, která se někdy objevuje na soutěžích. Celková atmosféra klubu byla příjemná.

Pohled posluchače:

Doslova jsem zírala, kolik se přišlo podívat lidí a vlastně ani nevím, z kterých zdrojů se o

Napsal uživatel Jana Štěpánková
Středa, 10 Červen 2009 18:45

Písničkářích sobě dozvěděli. Plakátky byly umístěny ledaskde a avízovaní jsme byli i v rozhlase, ale nečekala jsem takový zájem. Jeden z postřehů příchozích byl takový, že každý písničkář byl jedinečný, a proto celý večer byl barevný a pestrý. Tímto se tedy vyvrací názor některých posluchačů, hudebních kritiků a zastánců kapel, že písničkáři jsou všichni stejní a jejich projevy se slévají. Není to pravda. Bylo nás devět a každý po svém osobitý. **Radek Rath Malý** trochu

depresivní a ponurý.

Jirka Novák

se z nás všech nejvíc blížil ke country.

Jirka Hurych

zahrál velmi zábavné písně s velmi zajímavými, někdy až lechtivými slovními obraty. (Sebe hodnotit nebudu, to mi přijde hloupé...)

Jirka Škrdla

předvedl, řekla bych, dost tvrdý folk.

Lenka Karlíčková

přednesla působivé a náladové písně.

Štěpánka Čížková

podala vynikající pěvecký výkon a spolu se svým manželem

Jardou Čížkem

zahrála písně s křesťanskou tematikou. Jarda Čížek nabídl všehochuť písní vážných i rozverných (esemeska). A

Petr Šotta

exceloval po všech stránkách, po jeho vystoupení jsem si přiznala, že se mám ještě co učit.

Písničkáři sobě vol. I se tedy zdařili, když nepočítám nějaké mouchy, které se vychytají do příště. Ivan Škaloud, jakožto organizátor akcí v AC klubu, hned navrhl dva termíny pro jejich pokračování. Písničkáři sobě vol. II se uskuteční 1. října a Písničkáři sobě vol. III bude 23. ledna (pozn. zkratka vol. znamená „volume“). Seznam účinkujících bude teprve vytvořen, může si zahrát kdokoliv, kdo trochu píše, hraje a nežádá honoráře v tisícikorunách. Zkratka má chuť si zahrát ve věnném městě, kde se stéká Labe a Orlice, které zejména po deštích skýtají zajímavý barevný úkaz na soutoku.